

Ο Μητροπολίτης Σουηδίας για την Κυριακή των Μυροφόρων

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Ο [Μητροπολίτης Σουηδίας](#) κ. Κλεόπας, στο κήρυγμα του για την Κυριακή των Μυροφόρων τόνισε πως “σήμερα οι Μυροφόρες ευαγγελίζονται ο μήνυμα της Αναστάσεως, στον τόσο βασανισμένο κόσμο της εποχής μας και μάς καλούν, να δεχθούμε κι μεις το μήνυμα αυτό, με ενθουσιασμό, δέος και πίστη, ως βίωμα, στην προσωπική μας συνανάσταση μαζί Του”

Παρακάτω η ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας:

Διανύουμε την τρίτη Κυριακή από του Πάσχα, αφιερωμένη στις Μυροφόρες γυναίκες. Η οδύνη που πέρασαν οι Μαθητές από τα γεγονότα του Θείου Πάθους του Κυρίου, έφερε στους περισσότερους μια βαθιά απογοήτευση, για την μη

πραγματοποίηση της Βασιλείας Του.

Ανάμεσά τους, όμως, υπήρξαν και πρόσωπα όπως ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, που προσδοκούσαν την έλευση της Βασιλείας του Χριστού. Οι πρώτοι απογοητεύθηκαν, ίσως γιατί ανέμεναν τον ερχομό της βασιλείας αυτής, με κριτήρια εγκοσμιοκρατικά και υλιστικά.

Επηρεασμένοι από δοξασίες, έβλεπαν στο πρόσωπο του Μεσσία Χριστού την κοσμική εκείνη δύναμη, που θα κατέλυε την Ρωμαϊκή κυριαρχία και θα έφερνε έναν «επίγειο παράδεισο».

Οι λίγοι, όμως, όπως ο ευσχήμων Ιωσήφ, διατηρούσαν την ελπίδα για τον ερχομό αυτής της Βασιλείας, όπως τον προανήγγειλαν οι προφήτες. Άλλωστε, κεντρική θέση στο κήρυγμα του Χριστού κατέχει η αλήθεια για την Βασιλεία του Θεού.

Αυτή, όμως, είναι βασιλεία πνευματική, εσωτερική, που δεν έχει την λάμψη και την εξωτερική δύναμη και δόξα των βασιλειών «τοῦ κόσμου τούτου». Τα μέσα και οι στόχοι και τα αγαθά είναι πνευματικά, υπερκόσμια, άφθαρτα, που δεν σχετίζονται με τα ευδαιμονιστικά και χρησιμοθηρικά των άλλων βασιλειών.

Ο Κύριος δήλωσε στον Πιλάτο ότι «ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου» (Ἰωάν. 18,36). Δεν αρνήθηκε την μεσσιανική Του ιδιότητα και το βασιλικό Του αξίωμα, αλλά καθόρισε την φύση και τον χαρακτήρα της Βασιλείας Του. Έτσι, η βασιλεία Του υπερβαίνει κάθε γήινο αγαθό, κάθε γήινη αξία και νοοτροπία. Για το λόγο αυτό, δεν επιβάλλεται με γήινα μέσα και με την βία, αλλά με την θυσία της δικαιοσύνης, της αγάπης, της αλήθειας.

Η Βασιλεία του Θεού βρίσκεται σ' εκείνους μόνο, που έχουν «νοῦν Χριστοῦ», «σπλάχνα Χριστοῦ», «θέλησιν Χριστοῦ». Αυτή δεν είναι μια κοσμοθεωρία, ούτε μια ιδεολογία, ούτε μια απλή ηθική, μια νομική σχέση μ' έναν δάσκαλο, ούτε πάλι σχέση οπαδών μ' έναν αρχηγό.

Είναι τρόπος ζωής. Είναι ένα ελεύθερο καθεστώς ουσιαστικής διακυβερνήσεως ολόκληρης της ζωής μας, όχι μόνον της ψυχής, αλλά και του σώματος. Όχι μόνο

της ζωής, αλλά και του θανάτου. Όχι μόνον του σήμερα, αλλά και του αύριο. «Τά πάντα και ἐν πᾶσι Χριστός». Αυτό σημαίνει να βασιλεύσει και να διακυβερνήσει ο Χριστός την ζωή μας.

Περίτρανη απόδειξη αυτής της πνευματικής κατάστασης, της βαθιάς πίστεως και αφοσιώσεως είναι οι Μυροφόρες γυναίκες. Η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και η Σαλώμη. Η αγάπη φλόγισε τις καρδιές τους και τις έκανε να αψηφούν όλα τα λογικά εμπόδια που ήταν σίγουρες πως θα συναντήσουν. Όταν έφθασαν στο μνημείο, είδαν την βαριά πέτρα να έχει παραμεριστεί και το μνήμα να είναι άδειο κι αναρωτιόντουσαν, πώς μετακινήθηκε η πέτρα, πού είναι οι σφραγίδες του μνήματος, πού είναι η κουστωδιά του Πιλάτου; Τότε, πρώτες πληροφορήθηκαν από το στόμα του Αγγέλου το Αναστάσιμο άγγελμα. Ανεκκλήλητη χαρά πλημμύρισε τις καρδιές τους και «δραμοῦσαι χαρᾶ» εκήρυξαν στους αποστόλους, ότι ανέστη ο Κύριος, σκυλεύσας τον θάνατον, δωρούμενος ζωὴν την αιώνιον και το μέγα έλεος!

Ατρόμητες οι Μυροφόρες, γι' αυτό και ο Κύριος τις επιβράβευσε, με το νιώσουν έκσταση θεϊκή, την ώρα που αντίκρυσαν τους αγγέλους και συνομίλησαν μαζί τους. Το μήνυμα της Αναστάσεως ευαγγελίζονται και σήμερα οι Μυροφόρες, στον τόσο βασανισμένο κόσμο της εποχής μας και μάς καλούν, να δεχθούμε κι μεις το μήνυμα αυτό, με ενθουσιασμό, δέος και πίστη, ως βίωμα, στην προσωπική μας συνανάσταση μαζί Του. Αμήν!